

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 21.10.2013
C(2013) 6704 final

Kommissionen vill tacka Sveriges riksdag för utlåtandet om kommissionens meddelande "En plan för ett djupgående och verkligt EMU" {COM(2012) 777 final} och beklagar att svaret dröjt.

Kommissionen delar riksdagens uppfattning om betydelsen av att EMU fungerar väl, om den inre marknadens integritet och om en stabilisering av den ekonomiska och sociala utvecklingen i EMU.

Krisen har visat att en fortsatt ekonomisk och politisk integration krävs för att säkerställa den ekonomiska och sociala välfärden för medborgarna i EU. Att det krävs ett långsiktigt framtidsperspektiv för att stärka EMU framhölls även av medlemsstaterna vid Europeiska rådets möte den 28 juni 2012, där de fyra ordförandena uppmanades att lägga fram en tidsbunden färdplan för en verklig ekonomisk och monetär union. Som ett bidrag till de fyra ordförandenas rapport lade kommissionen fram sin plan och redogjorde för mål, verktyg och instrument, bland annat eventuella ändringar av fördraget, för att uppnå målet att skapa verklig ekonomisk och monetär union.

Kommissionen håller med om att EU och medlemsstaterna bör koncentrera sig på att genomföra redan överenskomna åtgärder och slutföra pågående förhandlingar. Detta är centralt i den kortsiktiga agenda som beskrivs i planen. Kortsiktiga åtgärder bör dock kombineras med ett långsiktigt framtidsperspektiv på EMU och en tydlig färdplan. Vi måste bemöta alla kvardröjande tvivel om eurons framtidsutsikter. Ett trovärdigt framtidsperspektiv på medellång och lång sikt är nödvändigt för att strukturera våra åtgärder och visa en tydlig riktning.

Såsom påpekas i meddelandet ser kommissionen planen som ett verktyg för att inleda en europeisk debatt. Riksdagens utlåtande bidrar i hög grad till denna debatt, som just har påbörjats.

Vad gäller riksdagens åsikt att det krävs ytterligare analyser av effekterna av de åtgärder som beskrivs i meddelandet om den europeiska ekonomin, vill kommissionen påpeka att meddelandet fastställer grunden för de konkreta åtgärder som planeras på kort sikt, såsom de första komponenterna i en bankunion, förhandssamordning av stora nationella reformer och ett eventuellt instrument för konvergens och konkurrenskraft. Genom att begära en färdplan för mer integrerade finansiella, finanspolitiska och ekonomiska ramar, erkände Europeiska rådet samtidigt att en stabilisering och

*Per Westerberg
Riksdagens talman
SE – 100 12 STOCKHOLM*

återupprättad tilltro till euroområdet också förutsätter ett tydligt framtidsperspektiv på medellång och lång sikt när det gäller en verklig och djup ekonomisk och monetär union. Planen innehåller dock inte någon detaljerad analytisk rapport om de många olika alternativ och element som presenterats på medellång och lång sikt. Avsikten var att presentera huvuddragen i en framtida djupgående och verklig ekonomisk och monetär union, med konkreta mål, tidsplaner och instrument. Kommissionen har dock i andra dokument, t.ex. grönboken om möjligheterna till gemensam emission av stabilitetsobligationer, gjort analyser av en del av de aspekter som behandlas i planen. Kommissionen har också mer ingående behandlat de väntade effekterna av vissa av planens åtgärder i de båda meddelandena från mars 2013¹ om hur man bäst kan gå vidare med en förhandssamordning av reformer som kan ha spridningseffekter på andra medlemsstater och med ett möjligt instrument för konvergens och konkurrenskraft inom euroområdet. I dessa meddelanden presenterar kommissionen idéer och möjligheter som underlag till den pågående debatten om en djupgående och verklig ekonomisk och monetär union.

Det ömsesidiga beroendet mellan de medlemsstater som deltar i den gemensamma valutan ökar den ömsesidiga betydelsen av en sund budgetpolitik och ekonomisk politik. På grund av det stora ömsesidiga beroendet inom euroområdet har medlemsstaterna ett centralt intresse av ett ambitiöst och proaktivt genomförande av strukturella reformer för att undanröja grundläggande brister och frigöra tillväxtpotentialen i ekonomin. Å ena sidan stärker genomförandet av strukturella reformer ekonomierna i de berörda medlemsstaterna och kan det få potentiellt betydande spridningseffekter mellan medlemsstaterna. Å andra sidan förvärrar ett långsamt genomförande av viktiga strukturella reformer eller frånvaron av sådana reformer befintliga problem med konkurrenskraft och hämmar medlemsstaternas anpassningsförmåga. Ekonomiskt stöd bör endast ges om de avtalade reformerna genomförs fullt ut och i tid.

När det gäller riksdagens farhågor om en ökad klyfta mellan euroområdets medlemsstater och medlemsstater utanför euroområdet, prioriteras tydligt i kommissionens meddelande om planen strategier och instrument för alla 28 medlemsstater, där sådana är möjliga. Generellt sett måste en djupgående och verklig ekonomisk och monetär union vara i överensstämmelse med två grundläggande principer. För det första bör fördjupningen av EMU bygga på fördragets institutionella och rättsliga ram. För det andra måste euroområdet kunna integreras snabbare och djupare än EU som helhet, samtidigt som integriteten i den politik som förs av alla 28 EU-länder bevaras, särskilt när det gäller den inre marknaden. Detta innebär att åtgärderna inom euroområdet, när så är lämpligt, bör vara öppna för andra medlemsstater.

Utvecklingen mot en verklig ekonomisk och monetär union förutsätter en mer omfattande gemensam hantering av suveräniteten och därmed ett ansvar på europeisk nivå. Kommissionen håller med om att det är av största vikt att denna ökande integration åtföljs av lämpliga åtgärder för att stärka den demokratiska legitimiteten och ansvarsskyldigheten. Vi måste säkerställa en politik av hög kvalitet på flera nivåer med iakttagande av subsidiaritetsprincipen. Demokratisk ansvarsskyldighet bör också säkerställas på alla nivåer. Med tanke på det ömsesidiga beroendet mellan de beslut som fattas av parlamenten inom EU är samarbetet dem emellan viktigt i detta sammanhang. Kommissionen stödjer åtgärder för att stärka den demokratiska legitimiteten hos den

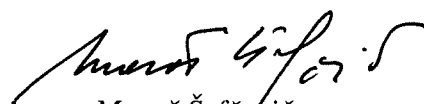
¹ COM(2013) 165 final och COM(2013) 166 final.

europiska planeringsterminen och de nationella parlamentens engagemang i detta avseende.

Det är i slutändan de nationella parlamenten och Europaparlamentet som gemensamt fastställer den exakta organisationen och villkoren för samarbete mellan parlamenten.

Kommissionen och riksdagen har i stor utsträckning samma åsikter om Europeiska unionens framtid. Kommissionen hoppas att dessa klargöranden besvarar riksdagens frågor och ser fram emot att fortsätta den politiska dialogen i framtiden.

Med vänlig hälsning

Maroš Šefčovič
Maroš Šefčovič
Vice ordförande